

POSTANOWIENIE

Poznań, dnia 13 czerwca 2016r .

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Biernikowicz

Protokolant: sędzia przewodnicząca

przy udziale **Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu** –M. B.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 13.06.2016r.

sprawy **skazanego M. J. (J.)** s. G. i H. z domu G., ur. (...) w P.

na skutek wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego

w przedmiocie umorzenia postępowania w części i przekazania sprawy według właściwości

postanawia

1. na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85 a contrario k.k. (w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015r.) w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) w zw. z art. 569 § 1 i 2 a contrario k.p.k. **umorzyć postępowanie o wydanie wobec skazanego M. J. wyroku łącznego obejmującego prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt III K 23/04 - z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego;**

2. na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k., art. 339 § 3 pkt 3 k.p.k. oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) **stwierdzić swą niewłaściwość rzeczową do rozpoznania sprawy z wniosku M. J. o wydanie wyroku łącznego w pozostałej części** - odnośnie wyroków: Sądu Rejonowego w Pile o sygnaturach akt: II K 192/11, II K 1109/13, II K 567/14 i II K 944/14 i **przekazać sprawę w celu rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Pile** jako rzeczowo i miejscowo właściwemu;

3. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 626 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów postępowania w niniejszym postępowaniu w zakresie, w którym umorzono postępowanie o wydanie wyroku łącznego zgodnie z punktem 1 sentencji i kosztami tymi w całości obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w Pile w dniu 26.02.2016r. wpłynął wniosek skazanego M. J. o wydanie wobec niego wyroku łącznego, obejmującego wszystkie prawomocne skazania wymienione w karcie karnej. Postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2016r. Sąd Rejonowy w Pile przekazał sprawę o wydanie wyroku łącznego do tutejszego Sądu z uwagi na skazanie w sprawie III K 23/04 przez Sąd Okręgowy w Poznaniu, wskazując, że skoro brak warunków do wydania wyroku łącznego, to jeżeli orzekal w sprawie Sąd Okręgowy, postanowienie o umorzeniu postępowania o wydanie wyroku łącznego powinien wydać także Sąd Okręgowy. .

Działając na podstawie art. 570 k.p.k. z urzędu Sąd ustalił w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, że M. J. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. wyrokiem **Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18.03.2004r. – III K 23/04**, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 06.07.2004r. sygn. akt II AKa 296/04 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w popełnione w dniu 05.11.2003r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres tymczasowego aresztowania od 06.11.2003r. 18.03.2004r.;
2. wyrokiem **Sądu Rejonowego w Pile z dnia 27.04.2011r. – II K 192/11** za przestępstwo z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 11.11.2010r. na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania 20 godzin pracy miesięcznie na cele społeczne, przy czym dnia 09.01.2012r. wykonano karę;
3. wyrokiem **Sądu Rejonowego w Pile z dnia 17.12.2013r. – II K 1109/13** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 04.10.2013r. na karę grzywny w wymiarze 25 stawek dziennych po 20 zł każda stawka, przy czym zarządzono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności za grzywnę;
4. wyrokiem **Sądu Rejonowego w Pile z dnia 14.10.2014r. – II K 567/14** za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. popełnione w dniu 29.05.2014r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny na podstawie art. 33 § 2 k.k. w wymiarze 30 stawek dziennych po 20 zł każda stawka, przy czym postanowieniem z 02.09.2015r. zarządzono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności za grzywnę;
5. wyrokiem **Sądu Rejonowego w Pile z dnia 31.03.2015r. – II K 944/14** (prawomocny od dnia 05.05.2015r.) za przestępstwo z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 28.09.2014r. na karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych po 20 zł każda stawka, przy czym postanowieniem z 10.12.2015r. zarządzono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności za grzywnę;

Z informacji o skazanym z Krajowego Rejestru Karnego, danych z NOE-SAD (k. 4-6, 7-8), wynika, że M. J. nie został prawomocnie skazany innymi wyrokami, niż wymienione powyżej, poza tym żaden z wymienionych wyroków nie uległ uchyleniu lub zmianie. Po wejściu w życie 1 lipca 2015r. zmiany przepisów kodeksu karnego, w tym dotyczących kary łącznej, nie zapadły wobec skazanego żadne wyroki skazujące.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W związku ze zmianą od 1 lipca 2015r. przepisów ustawy kodeks karny, w tym przepisów rozdziału IX odnośnie kary łącznej, na wstępie zaznaczyć należy, że przepisy **art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396)** uregulowały kwestię tzw. intertemporalną, to jest wyłączyły stosowanie przepisów rozdziału IX kodeksu karnego w nowym brzmieniu, a więc przepisów dotyczących nowych zasad orzekania kary łącznej w wyroku łącznym, do spraw w których połączeniu podlegałyby wyłącznie kary prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. Zgodnie z tym przepisem – przepisów rozdziału IX ustawy kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Oznacza to, że przepisy art. 85 i następnie k.k. w nowym brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r. nie mają zastosowania w niniejszej sprawie do skazanego M. J., ponieważ po wejściu w życie przepisów art. 85 i nast. k.k. w nowym brzmieniu nie zapadł wobec niego żaden nowy wyrok skazujący.

Zważyć należy zatem, że zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. właściwy Sąd wydaje wyrok łączny w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, jeżeli zachodzą ku temu warunki określone w szczególności w art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015r.), a mianowicie sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu. Rozważając dopuszczalność wydania wyroku łącznego wobec skazanego M. J., obejmującego prawomocnie orzeczone kary jednostkowe pozbawienia wolności i grzywny wyrokami wymienionymi wyżej w punktach od 1 do 5, Sąd stwierdził, że nie zostały spełnione przesłanki do wydania wyroku

łączonego obejmującego karę wymierzoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18.03.2004r. sygn. akt III K 23/04, ponieważ brak jest warunków do wydania wyroku łącznego obejmującego w/w skazanie według przepisów art. 85 k.k. i nast. w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015r. Wynika to z faktu, że wszystkie prawomocne skazania opisane wyżej w pkt od 2 do 5 dotyczą czynów popełnionych już po wydaniu wyroku Sądu Okręgowego, czyli po 18 marca 2004r. Według warunków z art. 85 k.k. w starym brzmieniu zważyć należy zatem, iż wszystkie kolejne wyroki jakie zapadły wobec skazanego (wymienione wyżej w punktach od 2 do 5), dotyczyły czynów popełnionych już po wydaniu wyroku przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie III K 23/04. Zachodzi zatem brak warunków z art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. zakresie wydania wyroku łącznego, obejmującego wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. III K 23/04, według „starych” przepisów art. 85 i nast. k.k., które mają zastosowanie w sprawie skazanego, a to z uwagi na datę popełnienia przestępstw osądzonych wyrokami opisanymi wyżej w pkt od 2 do 5. Należało zatem umorzyć postępowanie o wydanie wyroku wobec skazanego M. J., obejmującego wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt III K 23/04 z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego w tym zakresie na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85 a contrario k.k. (w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015r.) w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) oraz art. 569 § 1 i 2 a contrario k.p.k.

W związku z umorzeniem postępowania, jak w punkcie 1 sentencji, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 626 § 1 k.p.k. zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w niniejszym postępowaniu w zakresie, w którym umorzono postępowanie o wydanie wyroku łącznego i kosztami tymi w całości obciążono Skarb Państwa.

Zważyć należy w tym miejscu, że zgodnie z art. 570 k.p.k. Sąd ma obowiązek wydać wyrok łączny również z urzędu w przypadku wystąpienia warunków z art. 85 k.k. w związku z art. 569 § 1 k.p.k. i nie jest ograniczony wnioskiem skazanego w tym przedmiocie. Ponadto właściwy Sąd bada, czy zachodzi potrzeba wydania nowego wyroku łącznego w myśl art. 575 k.p.k.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, z którym Sąd w tym składzie w pełni zgadza się, „jeżeli sąd wyższego rzędu stwierdzi na rozprawie, że wyrok tego sądu nie spełnia warunków do orzeczenia kary łącznej z innymi karami orzeczonymi wyrokami sądów niższego rzędu, ale spełniają te warunki poszczególne wyroki sądów niższego rzędu, to co do nich powinien wydać wyrok łączny, natomiast w zakresie wyroków niespełniających warunków do orzeczenia kary łącznej, powinien postępowanie umorzyć na podstawie art. 572 k.p.k. (...) Inaczej zatem właściwość rzeczowa do wydania wyroku łącznego przez sąd wyższego rzędu może się kształtować w sytuacji, gdy w ramach przygotowania do rozprawy (art. 339 § 3 k.p.k.) sąd ten stwierdzi brak warunków do połączenia swojego wyroku z wyrokami sądów niższego rzędu i w konsekwencji przekaze sprawę sądowi niższego rzędu, a inaczej kiedy ten brak warunków stwierdzony zostanie na rozprawie (...). Każdy sąd rozpoznający sprawę o wydanie wyroku łącznego zobowiązany jest, na podstawie art. 572 k.p.k., do umorzenia postępowania zawsze wówczas i w takim zakresie, w jakim stwierdzi brak warunków do wydania wyroku łącznego. Rzecz jasna, jeżeli to sąd wyższego rzędu stwierdzi brak warunków do "połączenia" wyroku tego sądu z wyrokami sądów niższego rzędu, to ocena właściwości rzeczowej do dalszego prowadzenia sprawy o wydanie wyroku łącznego uzależniona będzie od etapu rozpoznania sprawy. Jeśli nastąpi to w toku przygotowania do rozprawy, znajdzie zastosowanie art. 35 § 1 k.p.k., przy czym postanowienie o przekazaniu sprawy innemu sądowi, poprzedzone być musi orzeczeniem o stosownym umorzeniu postępowania o wydanie wyroku łącznego (choćby miało to nastąpić w jednym postanowieniu). Postanowienie o przekazaniu sprawy sądowi niższego rzędu, w omawianym układzie procesowym, jest wszak wyłącznie następstwem uznania, że wyrok sądu wyższego rzędu nie spełnia warunków do objęcia go wyrokiem łącznym z wyrokami sądów niższego rzędu, a procesowym tego wyrazem jest umorzenie postępowania w tym zakresie” (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2006r. I KZP 32/06, OSNKW 2007/1/3 LEX nr 214181).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy zważyć należy, iż Sąd Okręgowy, umarżając postępowanie o wydanie wyroku łącznego w odniesieniu do wyroku jaki zapadł wobec skazanego M. J. przed Sądem Okręgowym jako sądem I instancji z wyrokami sądu niższego rzędu, w ramach czynności wstępnych w toku przygotowania do rozprawy na

podstawie art. 339 § 3 k.p.k., władny był w związku z tym w trybie art. 35 § 1 k.p.k. badać swą właściwość rzeczową do rozpoznania wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego w pozostałej części.

Zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. właściwy do wydania wyroku łącznego, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby skazanej wyrokami różnych sądów lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu.

Zgodnie z art. 35 § 1 k.p.k. Sąd bada z urzędu swą właściwość, a w razie stwierdzenia swej niewłaściwości przekazuje sprawę właściwemu sądowi lub innemu organowi. W wyniku umorzenia, jak w punkcie 1 sentencji niniejszego postanowienia, postępowania o wydanie wobec skazanego M. J. wyroku łącznego obejmującego wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt III K 23/04 z powodu braku warunków do wydania wyroku łącznego, Sąd z urzędu stwierdził swą niewłaściwość rzeczową do wydania wyroku łącznego obejmującego kolejne opisane wyżej w pkt od 2 do 5 prawomocne wyroki skazujące M. J. wydane wobec niego przez Sądy Rejonowe, co do których zachodzą – w przypadku dwóch ostatnich chronologicznie z nich - warunki do wydania wyroku łącznego według zasad wynikających z art. 85 i nast. k.k. w brzmieniu obowiązującym do 1.07.2015r. Wstępna analiza tych podlegających łączeniu skazań wskazuje, iż – wbrew stanowisku wyrażonemu w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego w Pile z dnia 26 kwietnia 2016r., który przekazał sprawę o wydanie wyroku łącznego do tutejszego Sadu – zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego w odniesieniu do kar jednostkowych grzywny orzeczonych w sprawach sygn. akt II K 567/14 i II K 944/14 Sądu Rejonowego w Pile, co powodowało konieczność przekazania sprawy w pozostałym zakresie do właściwego rzeczowo i miejscowo sądu rejonowego (który władny jest także przy wydawaniu wyroku łącznego umorzyć postępowanie w pozostałym zakresie co do skazań Sądu Rejonowego wymienionych w punktach 2 i 3 z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego według zasad z art. 85 i nast. k.k. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015., a także odnośnie kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 567/14, skoro łączeniu podlegały będą wyłącznie kary grzywny). Zaznaczyć należy w tym miejscu, że łączeniu kar grzywny orzeczonych prawomocnie w sprawach II K 567/14 i II K 944/14, nie stoi wszak na przeszkodzie fakt, iż obydwie te kary grzywny zostały już zamienione na zastępczej kary pozbawienia wolności, ponieważ istnienie warunków z art. 85 i 86 § 1 i 2 k.k. do wydania wyroku łącznego w zakresie tych kar grzywny, powoduje, że łączeniu podlegają z powrotem kary zasadnicze – kary grzywny, a nie zastępcze kary orzeczone za nieziszczone grzywny. Ponieważ wydanie wyroku łącznego, jeżeli zachodzą ku temu warunki, jest obowiązkiem Sadu i czyni to wówczas z urzędu, należało w zakresie wyroków sądów rejonowych przekazać sprawę z wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego właściwemu rzeczowo i miejscowo sądowi.

Mając powyższe na uwadze należało na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k., art. 339 § 3 pkt 3 k.p.k. oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) orzec jak w punkcie 2 sentencji, stwierdzając swą niewłaściwość rzeczową do rozpoznania sprawy z wniosku M. J. o wydanie wyroku łącznego w pozostałej części - odnośnie wyroków: Sądu Rejonowego w Pile o sygnaturach akt: II K 192/11, II K 1109/13, II K 567/14 i II K 944/14 i przekazać sprawę w celu rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Pile jako rzeczowo i miejscowo właściwemu. Określając właściwy miejscowo sąd rejonowy, należało kierować się zasadą wyrażoną w przepisie art. 569 § 1 k.p.k.

/-/ SSO Dorota Biernikowicz